

Arrest

nr. 276 905 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MAZAHERI
de Selliers de Moranvilleaan 37
1082 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MAZAHERI in opvolging van advocaat N. CILINGIR en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

In het kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming verklaarde u over de Somalische nationaliteit te beschikken, afkomstig te zijn van Merka in de provincie Lower Shabelle en te behoren tot de minderheidsgroep Madhibaan (> Kulbeer Mohamed). U verklaart verder in de periode 2010-2014 in Dirirdabe gewoond te hebben.

*Op 26 september 2016 dient u een **eerste verzoek tot internationale bescherming** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Op 16 november 2017 wordt een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen door het CGVS. U dient op 20 december 2017 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV), doch de beslissing van het CGVS wordt gehandhaafd bij arrest (arrestnr. 201.431) van 21 maart 2018.*

U keert niet terug naar uw land van herkomst.

*Op 9 augustus 2018 dient u een **tweede verzoek tot internationale bescherming** in bij de DVZ. U blijft bij de verklaringen die u tijdens uw eerste verzoek aflegde. Op 15 oktober 2018 besluit het CGVS tot de niet-ontvankelijkverklaring van uw volgend verzoek. U dient geen beroep in tegen deze beslissing.*

U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

*Op 11 april 2019 dient u een **derde verzoek tot internationale bescherming** in bij de DVZ. Uit uw verklaring voor de DVZ (dd. 05/07/2019) blijkt dat u toegeeft dat uw eerdere verklaringen gelogen waren en dat u over de Djiboutiaanse nationaliteit beschikt. U verklaart verder dat u niet omwille van problemen uit Djibouti vertrokken bent. Op 14 augustus 2019 besluit het CGVS tot de niet-ontvankelijkverklaring van uw volgend verzoek. U dient geen beroep in tegen deze beslissing.*

U keert niet terug naar uw land van herkomst.

*Op 1 oktober 2019 dient u een **vierde verzoek** in bij de DVZ. Uit uw verklaring voor de DVZ (dd. 31/01/2020) blijkt dat u niet kan terugkeren naar Djibouti omdat uw vader u en uw broer Ho. mishandelde. U verklaart verder dat jullie vader o.m. werkt voor de geheime dienst te Djibouti. Het CGVS verklaart uw verzoek op 11 februari 2020 ontvankelijk. Voor het CGVS verklaart u dat uw vader jullie in de periode augustus-september 2014 naar Zweden bracht toen zijn huidige vrouw zwanger werd omdat zij niet wou dat jullie samen met haar kind zouden opgroeien. Wanneer u na het indienen van uw derde verzoek aan uw vader vertelt dat u aan de asielinstanties toegeeft dat u van Djibouti bent, bedreigt uw vader u met de dood. U verbreekt hierna het contact met uw vader. Even later dient uw broer Ho. (CGVS 16/17409/Y – O.V. 8.322.005) een derde verzoek in, waarna u besluit uw huidige verzoek in te dienen en de DVZ in te lichten over de problemen met jullie vader.*

In het kader van uw huidige procedure legt u volgende documenten neer: een Djiboutiaans paspoort (dd. 29/10/2019), uittreksel geboorteakte, een attest m.b.t. litteken op uw been (dd. 22/03/2021) en een Somalisch identiteitsdocument en geboortecertificaat.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

In voorliggend verzoek dient te worden vastgesteld dat u uw huidige – vierde – verzoek baseert op andere motieven dan deze die u hebt uiteengezet in het kader van uw eerdere verzoeken. In het kader van uw eerste twee verzoeken verklaarde u immers te beschikken over de Somalische nationaliteit, afkomstig te zijn van Merka in de provincie Lower Shabelle en in de periode 2010-2014 in Dirirdabe, Ethiopië, gewoond te hebben. Uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit, want u had via de Franse ambassade te Djibouti een visum aangevraagd met een Djiboutiaans paspoort op uw eigen naam, uw kennis over Somalische clans in Dirirdabe lacunair is, u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw beroep en de contacten die u had met Somaliërs. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) vóór uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met

betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk vóór uw aankomst naar België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakte u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. In het kader van uw tweede verzoek hield u vast aan uw verklaringen dat u wel degelijk beschikte over de Somalische nationaliteit. Uw tweede verzoek werd niet-ontvankelijk bevonden. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. In het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming bekende u gelogen te hebben en geeft u toe dat uw eerdere verklaringen gelogen waren (Verklaring Volgend Verzoek dd. 05/07/2019 (verder VVV 2), vraag 1) en dat u de Djiboutiaanse nationaliteit heeft (VVV 2, vraag 6a). U bevestigde verder nooit in Somalië geweest te zijn (VVV 2, vraag 10). Door de DVZ **gevraagd of u een probleem zou hebben bij een terugkeer naar Djibouti, antwoordde u ontkennend** (VVV 2, vraag 18). U diende geen beroep in tegen de beslissing tot ontvankelijkheid zoals deze genomen werd door het CGVS. In het kader van uw huidige – vierde – verzoek verklaart u niet naar Djibouti te kunnen terugkeren omdat uw vader jullie - u en uw broer Ho. (CGVS 16/17409/Y – O.V. 8.322.005) – mishandelde en hij jullie met de dood bedreigde (notities persoonlijk onderhoud dd. 12/03/2021 (verder notities CGVS 4), p. 8-9 + p. 12-13 + p. 20-21). Het CGVS stelt vast dat u meermaals getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden met betrekking tot de redenen voor uw vrees voor vervolging. Hoewel het gegeven dat u leugenachtige verklaringen heeft afgelegd op zich niet belet dat uw verzoek wordt onderzocht, dient zulk een poging om de asielinstanties te misleiden in rekening te worden gebracht bij de globale beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, wat bijkomende eisen met zich meebrengt betreffende het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte elementen.

Verder wordt opgemerkt dat u in het kader van uw derde verzoek verklaarde **nooit in Somalië geweest te zijn en van uw geboorte tot enkele maanden voor uw 16e verjaardag in Quartier 5 te Djibouti woonde** (VVV 2, 10). U verklaarde in het kader van deze procedure dat u **niet omwille van problemen vertrokken bent uit Djibouti** (VVV 2, vraag 15). **Gevraagd of u problemen zou krijgen bij een terugkeer naar Djibouti, antwoordde u ontkennend** en dat u in België bent om uw secundaire studies af te maken (VVV 2, vraag 18). U verklaarde voor de DVZ verder dat een verhaal – omtrent een herkomst uit Somalië - voor u gemaakt werd en dat men u zei dat u dat verhaal moest vertellen (VVV 2, vraag 15). In het kader van uw huidige verzoek verklaart u voor de DVZ dat uw vader u naar Zweden stuurde en dat hij jullie het verhaal had gepland (opgesteld) dat jullie moesten aanhouden (Verklaring Volgend Verzoek dd. 31/01/2020 (verder VVV 3), vraag 15). Echter, u werd reeds tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Somalië (notities persoonlijk onderhoud dd. 09/10/2017 (verder notities CGVS 1), p. 16 + p. 34-35), waarbij u vasthield aan de door u beweerde identiteit, nationaliteit en herkomst uit Somalië. U werd gewezen op een mogelijke weigering van uw verzoek tot internationale bescherming. **U kreeg reeds tijdens uw eerste onderhoud voor het CGVS de mogelijkheid om uw verklaringen aangaande uw nationaliteit en herkomst uit Djibouti uit te klaren, waar u geen gebruik van maakte. Bovendien bleef u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming volhouden dat u uit Somalië afkomstig was en over de Somalische nationaliteit beschikte** en bleef u bij uw verklaringen die u eerder voor het CGVS had afgelegd (Verklaring Volgend Verzoek dd. 28/09/2018 (verder VVV 1), vragen 1-22), hoewel u verklaarde met een vals Djiboutiaans paspoort gereisd te hebben (VVV 1, vraag 3). In het kader van uw huidige – vierde – verzoek, verklaart u voor het CGVS dat jullie vader u en uw broer Ho. mishandelde en hij jullie met de dood bedreigde (notities CGVS 4, p. 8-9 + p. 12-13 + p. 20-21). U verklaart eveneens dat jullie vader jullie moeder gedood heeft toen u 4 jaar oud was (notities CGVS 4, p. 9-11). **Gevraagd om welke reden u de Belgische asielinstanties gedurende meerdere jaren en meerdere verzoeken de werkelijke reden van uw vrees voor vervolging heeft onthouden, verklaart u dat jullie dachten beschermd te worden door te liegen** (notities CGVS 4, p. 28). U verklaart verder dat de meeste angst door uw vader kwam en dat jullie bang waren om terug te gaan naar de problemen die jullie eerder hadden. Om die reden hielden jullie vol dat jullie van Somalië waren. Door de interviewer opgemerkt dat u tijdens uw derde verzoek zei dat u in Djibouti geen problemen had en niet de waarheid zei over uw vader, verklaart u “Ik zei (tot mezelf) dat ik van Djibouti was en dat ik wou teruggaan zodat mijn problemen zouden ophouden, zodat mijn vader me kon doden. Hij zei ook dat hij me zou doden als ik terugkeerde. Ik wou teruggaan naar Djibouti om die reden.” Gevraagd waarom u de kans niet greep door te zeggen dat uw vader het probleem was, verklaart u “Ik was bang omdat ik er niet aan dacht om mijn problemen ooit met iemand te delen.” U verklaart verder dat uw broer de enige persoon is waar u vertrouwen in heeft (om te praten over uw situatie en de problemen met uw vader) en dat u geen vertrouwen had om het te delen met mensen waar u niet mee verbonden bent.

De RvV oordeelde in haar arrest betreffende uw eerste verzoek om internationale bescherming omtrent het achterhouden van relevante informatie reeds: "(...) merkt de Raad op dat een asielaanvraag op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten hem bieden. De behandeling van een asielaanvraag geschiedt in vertrouwen en "vrees" kan geen reden zijn om in het onthaalland dergelijke informatie te verzwijgen. Verzoekers poging om de asielinstanties bewust te misleiden door relevante informatie achter te houden ondergraaft zijn geloofwaardigheid dan ook volledig" (arrestnr. 201.431, p. 9). Men kan dan ook redelijkerwijze verwachten dat de persoon die een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst, de asielinstanties van het land waar hij of zij aankomt en zich wenst te vestigen in vertrouwen neemt m.b.t. alle aspecten van deze vrees voor vervolging en dit vanaf het eerste verzoek tot internationale bescherming, zeker aangaande de nationaliteit, verblijfplaatsen en de redenen van de gevreesde vervolging in het land van herkomst. U slaagt er echter niet in een overtuigende verklaring te geven waarom u tijdens uw eerdere verzoeken hier geen eerlijke verklaringen over aflegde.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt die geen verband houden met uw eerdere verzoeken, moet worden benadrukt dat deze evenmin overtuigen. Ten eerste wordt opgemerkt dat u **pas in het kader van uw vierde verzoek verklaart dat uw vader u als kind reeds mishandelde en hij u met de dood bedreigd heeft** (notities CGVS 4, p. 8-9 + p. 12-13 + p. 20-21), nadat u tijdens uw derde verzoek hier geen enkele verklaringen over aflegt (VVV 2, vragen 15-22), hoewel u verklaart regelmatig contact te hebben met uw vader wanneer u dat wil (VVV 2, vraag 20). **Er kan totaal niet ingezien worden waarom u de asielinstanties de problemen met uw vader zou onthouden wanneer u na het doorlopen van meerdere asielprocedures – 2 in België en 1 in Zweden – eindelijk besluit te bekennen dat u over de Djiboutiaanse nationaliteit beschikt. Er is geen enkel billijk argument om in het kader van uw derde verzoek te beweren dat u geen problemen vreest bij een terugkeer naar Djibouti en dat u nog regelmatig contact onderhoudt met uw vader op momenten dat u dat zelf wil, terwijl u in alle werkelijkheid door uw vader mishandeld en met de dood bedreigd werd.** Ten tweede dient vastgesteld te worden dat uw eerste verzoek dateert van 26 september 2016, u pas op 5 juli 2019 voor de eerste maal verklaringen aflegt over uw werkelijke identiteit en dat u pas op 31 januari 2020 de "werkelijke" reden voor uw vertrek uit Djibouti aanhaalt en dus **meer dan 3 jaar na het indienen van uw eerste verzoek met de waarheid op de proppen zou komen**. De vaststelling dat u eerder vele kansen had om de waarheid te vertellen (uw onderhoud bij DVZ in het kader van uw eerste verzoek, het onderhoud voor het CGVS in het kader van uw eerste verzoek, uw verzoekschrift en zitting van de RvV en de onderhouden bij de DVZ in het kader van uw tweede en derde verzoek om internationale bescherming), doch op geen enkel moment besloot de waarheid te vertellen doet ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen nieuwe elementen. Wat betreft uw eerste verzoek blijkt dat u zowel in uw verzoekschrift als tijdens de zitting van de RvV halsstarrig vasthield aan uw verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn uit Somalië en vervolging door Al Shabaab te vrezende. Er werd u nochtans meermaals gewezen op het belang van waarheidsgetrouwe verklaringen (Verklaring Betreffende Procedure dd. 03/03/2017 + Verklaring DVZ dd. 03/03/2017, p. 12 + notities CGVS 1, p. 2 + Verklaring Betreffende Procedure dd. 28/09/2018 + VVV 1, p. 4 + Verklaring Betreffende Procedure dd. 05/07/2019 + VVV 2, p. 4 + Verklaring Betreffende Procedure dd. 31/01/2020 + VVV 3, p. 4). Bovendien werd u expliciet geconfronteerd met uw ware identiteit (notities CGVS 1, p. 16). Het is dan ook bijzonder frappant dat u, indien u werkelijk een danig ernstige vrees voor vervolging zou koesteren omwille van uw vader die u met de dood bedreigde (notities CGVS 4, p. 8-9 + p. 12-13 + p. 20-21), u een totaal fictief vervolgingsrelaas zou opdissen. De vaststelling dat u deze elementen laattijdig aanhaalt – zelfs na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in Zweden en pas tijdens uw vierde verzoek in België – ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid ervan.

Verder legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw familie en leefomstandigheden.

Zo verklaart u in het kader van uw eerste verzoek dat uw volledige naam Ha.M.Abdi. is, dat u geboren bent in 1999 te Merka, Somalië en beschikt over de Somalische nationaliteit (notities CGVS 1, p. 3-4), terwijl u in het kader van uw **derde en vierde verzoek verklaart dat uw naam Ha.M.Abdo. is en dat u geboren bent in 1998 te Djibouti Stad, Djibouti en de Djiboutiaanse nationaliteit heeft** (VVV 2, vragen 1-10 + VVV 3, vragen 1-10 + notities CGVS 4, p. 3). U verklaart eveneens **tot 2014 in Wijk 5 te Djibouti Stad** gewoond te hebben (notities CGVS 4, p. 4). In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u echter **vanaf 2010 gedurende 4 jaar in Dirirdabe, Ethiopië**, gewoond te hebben (notities CGVS 1, p. 5). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw identiteit en uw woonplaatsen voor uw komst naar Europa.

In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u te behoren tot de clan **Madhibaan**, subclan Kulbeer (notities CGVS 1, p. 14).

In het kader van uw huidige verzoek verklaart u echter te behoren tot de clan **Samaroon** (notities CGVS 4, p. 10), hoewel u tijdens uw derde verzoek de **naam van uw clan niet kende** (VVV 2, vraag 6d). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw etnische afkomst.

Verder verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek dat uw **broer S. in 2010 tijdens een zelfmoordaanslag van Al Shabaab omkwam** (notities CGVS 1, p. 15-16), terwijl u in kader van uw huidige procedure verklaart uw tweelingbroer Ho. uw enige broer is (notities CGVS 4, p. 16) en verklaart u **geen overleden broers of zussen** te hebben. U legt inconsistente verklaringen af aangaande uw broer S..

In kader van uw eerste verzoek verklaarde u dat uw ouders **M.A.B. en H.R.O.** heten (notities CGVS 1, p. 14) en dat beiden behoren tot de clan **Madhibaan**, subclan Kulbeer. Tijdens uw huidige verzoek verklaart u dat uw ouders **M.A.C. en N.J.M.** heten (notities CGVS 4, p. 10) en dat uw moeder behoort tot de clan **Isaaq**. Bovendien verklaart u de ene keer dat uw **ouders gescheiden** zijn (notities CGVS 1, p. 14-15) en u uw moeder de laatste keer zag toen u zo'n 2 jaar oud was en uw vader de laatste keer zag toen u zo'n 5 jaar oud was, terwijl u elders verklaart dat uw **moeder overleden is toen zij nog met uw vader gehuwd was en uw ouders nog samenwoonden** (notities CGVS 4, p. 4-5). Bovendien woonde u in 2014, in uw tienerjaren, nog in het huis van uw vader. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw vader en uw moeder.

Verder verklaart u dat **uw vader uw moeder gedood heeft** (notities CGVS 4, p. 9-11). Tijdens het onderhoud voor het CGVS verklaart uw broer eveneens dat jullie moeder door jullie vader gedood werd (notities persoonlijk onderhoud dd. 12/03/2021 M.A. Ho. (CGVS 16/17409/Y – O.V. 8.322.005) (verder notities CGVS Ho. 3, p. 9-10). **Uw broer ontkent uitdrukkelijk dat jullie moeder zichzelf gedood heeft** (notities CGVS Ho. 3, p. 13). Echter, voor de DVZ verklaarde uw broer nog "Ik herinner me nog steeds dat ze zichzelf in brand gestoken heeft om **zelfmoord** te plegen" (Verklaring Volgend Verzoek dd. 15/07/2019 M.A. Ho. (CGVS 16/17409/Y – O.V. 8.322.005) (verder VVV Ho. 2), vraag 15). Geconfronteerd met de verklaringen van uw broer, verklaart u zelf niet in zijn plaats te kunnen antwoorden (notities CGVS 4, p. 29), terwijl uw broer de tegenstrijdigheden wijt aan de tolk (notities CGVS Ho. 3, p. 32). Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS verklaart uw broer echter enkel dat hij alles in het kort moest vertellen (notities CGVS Ho. 3, p. 3), zonder dat hij op enigerlei wijze verklaringen aflegt aangaande de tolk. Het is dan ook niet ernstig om na confrontatie met inconsistente en tegenstrijdige verklaringen deze te wijten aan de tolk. U en uw broer leggen verklaringen af omtrent de dood van jullie moeder die niet met elkaar overeenkomen.

In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u dat **jullie grootmoeder in 2014 jullie reis naar Europa regelde** door de smokkelaar geld te betalen (notities CGVS 1, p. 9), terwijl uit uw verklaringen in het kader van uw huidige verzoek blijkt dat uw **grootmoeder reeds overleed toen u 8 à 9 jaar oud was** (notities CGVS 4, p. 5). Aangezien u in 1998 geboren bent, overleed uw grootmoeder in de periode 2006-2007, meerdere jaren voor uw reis naar Europa in 2014 geregeld werd. U legt inconsistente verklaringen af over uw grootmoeder.

U verklaart dat uw vader na de dood van uw moeder hertrouwd is (notities CGVS 4, p. 9). **Gevraagd hoe uw stiefmoeder heet, verklaart u dat zij R. heet** (notities CGVS 4, p. 14-15). **U kent echter noch haar volledige naam, noch haar clan.** Dit is niet aannemelijk aangezien u toegeeft ongeveer 5 à 6 jaar samengewoond te hebben met deze vrouw.

Verder verklaart u dat uw vader werkt voor de overheid (notities CGVS 4, p. 5) als undercoveragent (notities CGVS 4, p. 13-14) voor de geheime dienst (notities CGVS 4, p. 27 + VVV 3, vraag 15). Gevraagd hoe u weet dat uw vader undercoveragent is, verklaart u dat uw oma u dat zei toen u nog jong was – uw oma overleed toen u zo'n 8 à 9 jaar oud was (notities CGVS 4, p. 5) - en dat u later merkte dat er hooggeplaatste mensen in het huis kwamen en de auto van uw vader een bijzondere nummerplaat had (notities CGVS 4, p. 13-14). Gevraagd wat uw vader zoal vertelde over zijn werk, verklaart u dat hij niet over deze job sprak. Gevraagd hoe u kan bewijzen dat uw vader banden heeft met het regime en het leger, verklaart u dat niet te kunnen bewijzen via een brief, maar dat u weet dat vele invloedrijke mensen thuis kwamen en dat uw oma zei dat hij werkte voor de geheime dienst (notities CGVS 4, p. 27). Uw broer verklaart eveneens dat jullie vader werkt voor de overheid (notities CGVS Ho. 3, p. 10 + p. 13-14 + p. 17 + p. 27-28) als geheim agent (notities CGVS Ho. 3, p. 13). Uw broer wist dat jullie vader geheim agent was omdat hij een pistool en andere materialen in huis had (notities CGVS Ho. 3, p. 13-14), dat jullie vader

niet wou dat jullie naar zijn gesprekken met officieren luisterde en hij jullie dan vroeg weg te gaan. Uw broer verklaart eveneens dat jullie vader een overheidswagen had, met een nummerplaat van de overheid. Uw broer gevraagd te bewijzen dat jullie vader geheim agent was, verklaart hij eveneens geen documenten te hebben om dat te bewijzen, maar weet hij dat omdat jullie vader rijdt met een auto van de overheid en belangrijke mensen bij jullie thuis kwamen (notities CGVS Ho. 3, p. 31). **Het is echter niet aannemelijk dat jullie vader, indien hij werkelijk geheim agent is, rondrijdt met een auto met een speciale nummerplaat of dat hooggeplaatste personen hem thuis zouden opzoeken. Dit trekt immers de aandacht, waardoor zijn functie als geheim agent niet lang geheim zou zijn. Verder is de functie van jullie vader slechts gebaseerd op vermoedens en beweringen van jullie oma die zij uitte voor u zo'n 9 jaar oud was. U maakt het niet aannemelijk dat uw vader tewerkgesteld is voor de Djiboutiaanse inlichtingendiensten.**

Gelet op het voorgaande geeft u geen duidelijk zicht op uw werkelijke achtergrond en leefomstandigheden in Djibouti, waardoor uw verklaringen omtrent de redenen van uw verzoek reeds op voorhand aan geloofwaardigheid inboeten.

U verklaart voor het CGVS dat uw vader u en uw broer Ho. als kind al mishandelde (notities CGVS 4, p. 8-9) en dat uw vader u zal opsluiten of zal doden bij een terugkeer naar Djibouti (notities CGVS 4, p. 26).

Zoals eerder reeds werd opgemerkt is er geen enkele reden waarom u de Belgische asielinstanties de waarheid omtrent de relatie met uw vader zou onthouden in het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming, wanneer u eindelijk besluit om de waarheid over uw werkelijke identiteit te vertellen (zie supra).

Bovendien komen uw verklaringen aangaande uw contacten met uw vader niet overeen met de verklaringen van uw broer dienaangaande. U verklaart dat u voor de DVZ toegaf dat u Djiboutiaans onderdaan bent en **na het indienen van uw vorige – derde – verzoek aan uw vader vertelde dat u de Belgische asielinstanties had ingelicht over uw werkelijke identiteit** (notities CGVS 4, p. 12-13), waarna u geen contact meer had met uw vader. Uw broer Ho. verklaart voor het CGVS echter dat **het laatste contact tussen u en jullie vader plaats had vóór u uw derde verzoek tot internationale bescherming indiende** (notities CGVS Ho. p. 16-17). **Het is echter niet aannemelijk dat uw broer niet zou weten dat u na de indiening van uw derde verzoek nog contact had met jullie vader, indien u hem daar wel nog over sprak** (notities CGVS p. 29). U en uw broer leggen inconsistente verklaringen af aangaande het laatste contact dat u had met jullie vader. Het is daarenboven uiterst opvallend dat uw broer voor de DVZ verklaarde te denken dat u niets over jullie vader gezegd heeft bij uw 3e verzoek (VVV Ho. 2, vraag 15). Dit tast de geloofwaardigheid van de beweerde problemen met jullie vader verder aan.

Gevraagd wat u ervan vond toen R., de vrouw met wie uw vader hertrouwde, in huis kwam en welke impact u dacht dat haar komst zou hebben, verklaart u dat uw vader jullie al sloeg en er niets zou veranderen omdat die vrouw in huis kwam (notities CGVS 4, p. 16). Gevraagd of u hoopte dat er verandering in de situatie zou komen, antwoordt u ontkennend. U verklaart verder dat u niet dacht dat er iets zou veranderen toen uw vader trouwde. Gevraagd hoe het komt dat u denkt dat er niets zal veranderen, verklaart u "Wanneer je al problemen hebt en iemand komt bij het huis en je bent jong, je gaat niet denken over hoe je leven zal veranderen. Je zal alleen maar denken over het spelen met andere kinderen." **Het tast echter de doorleefdheid van uw verklaringen aan dat u niet hoopte op een verandering in uw situatie toen uw vader hertrouwde.**

Daarenboven, hoewel u verklaart te denken over het spelen met andere kinderen (notities CGVS 4, p. 16), blijkt u elders tijdens het onderhoud te verklaren dat u zich niet kan herinneren dat er burens, vriendjes of kinderen uit de buurt bij jullie thuis kwamen (notities CGVS 4, p. 5-7) en dat u **niet met andere mensen uit de buurt, waaronder kinderen, interageerde omdat u opgesloten werd.** U verklaart eveneens dat u niet kon spelen zoals andere kinderen. Echter, **gevraagd wat u zoal samen met de kinderen uit de buurt deed, blijkt dat jullie elkaar wel ontmoetten op een plek waar jongens samen kwamen,** waaruit blijkt dat u toch interactie had met andere kinderen. Bovendien verklaart u eveneens naar school gegaan te zijn, waar u toch ook in contact kwam met andere kinderen. Uw broer Ho. verklaart daarentegen dat er wel kinderen uit de buurt bij jullie thuis kwamen (notities CGVS Ho. 3, p. 7) en dat jullie o.m. voetballen met kinderen uit de buurt (notities CGVS Ho. 3, p. 9). Uw verklaringen stroken niet met deze van uw broer. Bovendien zijn uw verklaringen aangaande de contacten met andere kinderen niet doorleefd en tegenstrijdig.

U verklaart dat jullie vader **jullie met de dood bedreigde toen jullie in Zweden waren, en dat ook de vrouw bij wie jullie verbleven jullie behandelde zoals zij wou** (VVV 3, vraag 15).

Uw broer verklaart echter dat het leven in Zweden een normaal leven was (notities CGVS Ho. 3, p. 21). Gevraagd wat voor hem een normaal leven is, verklaart uw broer "Een normaal leven is voor mij dat je veiligheid hebt, **leven zonder problemen of bedreigingen.**" De verklaringen van u en uw broer komen in deze dus niet overeen met uw verklaringen. Bovendien blijkt anderzijds uit de verklaringen die uw broer op een ander moment in zijn onderhoud aflegde, dat jullie door jullie vader bedreigd werden toen jullie in Zweden waren (notities CGVS Ho. 3, p. 11), wat de doorleefdheid en geloofwaardigheid van diens verklaringen aangaande de problemen met jullie vader nog verder aantast.

Gelet op deze vaststellingen maakt u het niet aannemelijk dat jullie vader u en uw broer als kind mishandelde. Hieruit volgt dat u het ook niet aannemelijk maakt dat hij jullie met de dood bedreigd heeft omdat jullie zouden terugkeren naar Djibouti.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder aangetast door het **paspoort** (uitgiftedatum 29 oktober 2019) dat u voorlegt, te meer daar uit uw verklaringen blijkt dat uw vader werkt voor de overheid (notities CGVS 4, p. 5) als undercoveragent (notities CGVS 4, p. 13-14) voor de geheime dienst (notities CGVS 4, p. 27 + VVV 3, vraag 15). Uw broer verklaart eveneens dat jullie vader werkt voor de overheid (notities CGVS Ho. 3, p. 10 + p. 13-14 + p. 17 + p. 27-28) als geheim agent (notities CGVS Ho. 3, p. 13). U verklaart via de Djiboutiaanse ambassade te Brussel een paspoort verkregen te hebben (notities CGVS 4, p. 4) en dat er geen vragen of opmerkingen gesteld werden. Uw broer bevestigt deze verklaringen (notities CGVS Ho. 3, p. 5-6). Uw broer verklaart verder dat hij gecontacteerd werd toen de paspoorten klaar waren om opgehaald te worden. Het verwondert dan ook dat u het laatste jaar niets meer vernomen heeft over uw vader of uw stiefmoeder (notities CGVS 4, p. 16 + p. 27). Bovendien kan u zelf niet zeggen of men u aan het zoeken is of niet (notities CGVS 4, p. 27), hoewel uw vader beweerdelijk banden heeft met invloedrijke personen binnen het regime. Uw broer kan evenmin uitleggen hoe hij weet dat jullie vader jullie nog zoekt (notities CGVS Ho. 3, p. 29-31) aangezien hij niets meer vernomen heeft over jullie vader nadat u het contact verbroken heeft. **Het is niet aannemelijk dat jullie vader, die volgens jullie verklaringen banden heeft met invloedrijke personen binnen het regime, jullie niet tracht te lokaliseren indien hij jullie werkelijk naar het leven staat, te meer daar jullie gegevens ondertussen bij de Djiboutiaanse autoriteiten bekend zijn na jullie aanvragen voor een paspoort.**

U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest (dd. 22/03/2021) voor waarbij de arts een litteken op uw lichaam vaststelt. Uit het attest blijkt dat het litteken overeenkomt met een brandwonde die door derden werd toegebracht. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen. **Het medisch attest bevestigt dus dat u een litteken heeft, maar biedt geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.**

U legt een **uittreksel van een geboorteakte** neer. Dit document heeft geen betrekking op de redenen dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst en kan bijgevolg het voorgaande niet wijzigen. Het door u neergelegde **Somalische identiteitsdocument en geboortecertificaat** hebben geen betrekking op uw identiteit als Djiboutiaans onderdaan, maar werden door u in het verleden gebruikt om uw valse identiteit als Somalisch onderdaan te onderbouwen. Deze documenten kunnen het voorgaande dan ook niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 16 maart 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan als volgt:

"Eerste en enige middel

Schending van artikel 3 EVRM

Schending van de artikels 2, sub e, 15, sub b van de Richtlijn 2004/83/CE

Schending van artikel 1 A lid 2 eerste alinea van de Conventie van Genève betreffende de status van de vluchtelingen

Schending van artikel 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991)

Schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (Vreemdelingenwet)

Schending van de zorgvuldigheidsbeginsel

1.

Tegenpartij overweegt in de bestreden beslissing dat er geen gegronde vrees bestaat in de zin van de vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Echter mist de bestreden beslissing de motieven die feitelijk en juridisch afdoende zijn om de bestreden beslissing te kunnen dragen en schendt zowel de algemene uitdrukkelijke motiveringsplicht als de bijzondere zoals bepaald in de artikelen 57/6 en 60 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Waar zij zich beperkt tot een standaardmotivering, maakt tegenpartij ook een inbreuk op verzoekers recht op een individuele behandeling van zijn asielaanvraag, waardoor met de bestreden beslissing ook het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel geschonden worden.

De vaststelling dat verzoeker bij zijn vorige asielprocedures bepaalde verklaringen zou afgelegd hebben, heeft geen enkel logisch verband met zijn huidige geloofwaardigheid. De verzoeker was namelijk nog minderjarig bij zijn eerste asiolverzoek en ernstig getraumatiseerd door de gebeurtenissen met zijn vader. De Raad besliste reeds in vergelijkbare asioldossiers geen rekening te houden met delen van de motivering van beslissingen van het Commissariaat-generaal die betrekking hebben op eerdere asielaanvragen en enkel met elementen die bijgebracht werden in de voorliggende asielprocedure rekening te houden, omdat "de Commissariaat-generaal [...] moet nagaan bij het onderzoek van de [voorliggende] asielaanvraag of de nieuw aangebrachte elementen voldoende zijn om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging." (bvb.: RVV, arrest nr. 1000 van 26 juli 2007 in de zaak 560/ IVde kamer, overweging 5.4)

[...]

Op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen tot ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen besluiten is dan ook zowel onredelijk als onrechtmatig. Tegenpartij had hoogstens twijfel kunnen weerhouden, maar zeker niet tot de bedrieglijkheid of ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen kunnen besluiten. In dergelijk geval - rekening houdend met de correcte invulling van de bewijslast in asielzaken en onder de in casu vervulde voorwaarde van mogelijke en coherente verklaringen die niet tegenstrijdig zijn met algemeen gekende feiten - had tegenpartij verzoeker het voordeel van de twijfel kunnen én moeten toekennen.

Wat de nieuwe gegevens betreft aangaande het bestaan van ernstige aanwijzingen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker heeft bij zijn huidige asielaanvraag verschillende documenten neergelegd. De documenten worden opgesomd in de bestreden beslissing. Daarbij haalt verwerende partij aan dat deze niet aantonen dat er vrees voor vervolging is in Djibouti.

Althans heeft de verzoeker met deze documenten zijn verklaring geloofwaardig en minstens aannemelijk gemaakt, zodat tegenpartij hoogstens nog van een minimale twijfel omtrent verzoekers asielaanvraag kan gewagen. In dat geval had die twijfel in het voordeel van verzoeker aangewend dienen te worden.

2.

Verzoeker vreest steeds voor zijn leven bij een eventuele terugkeer naar Djibouti. Artikel 3 EVRM laat gelden dat "Niemand mag worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen".

[...]

Er wordt op geen enkele wijze door de verwerende partij onderzocht of er een risico bestaat op vervolging of ernstige schade.

De vader van de verzoeker heeft zowel de verzoeker als de tweeling broer van kleins af aan mishandeld. Verzoeker heeft hieraan meerdere littekens aan zijn lichaam overgehouden, (bijlage 3)

Soortgelijke littekens zijn ook te vinden op het lichaam van de tweeling broer (bijlage 4). De medische attesten wijzen aan dat de littekens het gevolg zijn van verbranding of slagen met een metalen voorwerp. Het kan dan ook geen toeval zijn, dat beide broers littekens op het lichaam vertonen.

De oorsprong van deze mishandelingen ligt in het feit dat de vader van de verzoeker hen niet wilde, aangezien de verzoeker en de tweelingbroer uit een verkrachting zijn geboren. De vader moest onder sociale/familiale druk met de moeder van de kinderen trouwen. De moeder was zelf slachtoffer van het geweld en is daar helaas ook aan overleden toen de kinderen slechts 4 jaar oud waren.

De vader van de verzoeker is nooit gestraft voor zijn daden en zal dat in de toekomst waarschijnlijk ook nooit worden, aangezien het land ernstige corruptie kent.

Djibouti bevindt zich maar liefst op de 142ste plaats van de 180 op de lijst van de anti-corruptie perceptie index 2020 en scoort slechts 27 op 100 (bijlage 5).

De vader van de verzoeker bekleedt officieel de functie uit van boekhouder in Djibouti (bijlage 6), maar werkt ook undercover als agent. De vader van de verzoeker heeft dus duidelijk banden met de corrupte regime.

De vader van de verzoeker bedreigt verzoeker en zijn tweelingbroer nog steeds met de dood. De vader stuurt talrijke berichten met doodsb bedreigingen, (bijlage 7) Aangezien verzoekers vader voor het corrupte regime werkt, is het voor hem eenvoudig om verzoeker en zijn tweelingbroer terug te vinden in Djibouti. Zowel verzoeker als de tweelingbroer wonen sinds september 2014 in Europa. Beide spreken vloeiend Frans, Engels en doen moeite om het Nederlands te leren. Verzoeker is voorbeeldig in alle opzichten en zet zich volledig in voor zijn universitaire studies."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

- "3. medische attest van verzoeker*
- 4. medische attest van tweelingbroer*
- 5. anti-corruptie index 2020*
- 6. officiële benoeming van de vader van verzoeker*
- 7. berichten en gemiste oproepen van de vader van verzoeker".*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Djibouti uit vrees voor zijn vader, die verzoeker en zijn broer Ha. mishandelde en met de dood bedreigde (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 12 maart 2021, 8-9, 12-13, 20-21) en die hun moeder gedood zou hebben toen hij 4 jaar oud was (notities 12 maart 2021, p. 9-11). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker vertelde bij zijn eerste twee verzoeken om internationale bescherming, in 2016 en in 2018, dat hij de Somalische nationaliteit had en dat hij een vrees koesterde ten aanzien van Somalië. Van een asielzoeker mag nochtans te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Het feit dat verzoeker heeft getracht de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden gedurende twee eerdere asielprocedures doet wel degelijk afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid. De stelling in het verzoekschrift, met name dat zijn eerdere onwaarachtige verklaringen *“geen enkel logisch verband”* houden met zijn huidige geloofwaardigheid, kan niet worden gevolgd. Verzoekers voorgaande en jarenlang volgehouden leugenachtige en verzonnen verklaringen doen vermoeden dat verzoeker meende dat zijn ware herkomst en ware relaas geen aanleiding zouden geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire bescherming. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker tijdens zijn eerste asielprocedure nog minderjarig was en hij ernstig getraumatiseerd was door de gebeurtenissen met zijn vader, wordt opgemerkt dat verzoeker doorheen zijn vorige twee asielprocedures werd gewezen op het belang om de waarheid te vertellen, dat hij herhaaldelijk geconfronteerd werd met de vaststelling dat zijn Somalische nationaliteit niet geloofd werd en dat hij meermaals de kans kreeg toch nog de waarheid te vertellen, maar dat hij bleef vasthouden aan zijn leugenachtige afkomst en asielrelaas. Verzoeker kan voorts niet overtuigend uitleggen waarom hij in het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming plots dan wél durfde aangeven dat hij in werkelijkheid Djiboutiaans is, maar dat hij vervolgens nog wachtte tot zijn voorliggend, vierde, verzoek om zijn eigenlijke feitenrelaas te vertellen. Indien verzoeker en zijn broer werkelijk als kind mishandeld werden en bij een terugkeer naar Djibouti vreesden door hem te worden gedood, kan niet worden ingezien waarom verzoeker in het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming wél toegaf de Djiboutiaanse nationaliteit te hebben maar uitdrukkelijk liet optekenen dat er geen problemen waren in Djibouti.
- Dat uit de verklaringen van verzoekers broer blijkt dat verzoeker aangaf dat hij wilde teruggaan naar Djibouti (notities 12 maart 2021, p. 15-17) maar ze uiteindelijk samen een volgend verzoek indienden, is uiteraard geheel onverzoenbaar met de door hen aangehaalde vrees jegens (hun vader in) Djibouti.
- Ook verzoekers verklaringen over zijn naam, zijn etnie, zijn broers, (de namen en etnie van) zijn ouders, zijn verblijfplaatsen vóór zijn vertrek naar Europa en wie zijn reis naar Europa regelde zijn niet consequent doorheen zijn verschillende verzoeken om internationale bescherming.
- Over de relatie van zijn ouders en de dood van zijn moeder - met name of dit een moord door zijn vader of een zelfmoord betrof - legde verzoeker verklaringen af die niet overeenstemmen met die van zijn broer, ook al betreft dit een kernelement in zijn huidige relaas over zijn vrees ten aanzien van zijn vader.
- Verzoekers verklaringen over het werk van zijn vader, zijnde een undercoveragent, zijn enkel gebaseerd op vermoedens en beweringen. Bovendien zijn deze verklaringen niet geloofwaardig gezien verzoekers broer ook aangaf dat zijn vader rondreed met een auto met overheidsnummerplaat en dat hooggeplaatste personen hem thuis bezochten. Binnen de door verzoeker geschetste context

is het ook ongeloofwaardig dat verzoeker en zijn broer zich kenbaar maakten bij de Djiboutiaanse autoriteiten door bij de ambassade in Brussel een paspoort aan te vragen, gezien ze beweren dat hun vader banden zou hebben met invloedrijke personen binnen het regime.

- In die zin is het evenmin aannemelijk dat verzoeker en zijn broer tegenstrijdige verklaringen afleggen over het (al dan niet hebben van) contacten met hun vader.
- Verzoeker en zijn broer leggen onderling incoherente verklaringen af over de levensomstandigheden bij hun vader in Djibouti en over het leven in Zweden met hun vader.

5. Noch uit het van internet afgedrukt "*décret [...] portant nomination des Agents Comptables des Etablissements Publics*" (vrije vertaling: decreet tot benoeming van boekhouders bij publieke instellingen) van 28 september 2020 met daarop de naam van M.A.C. die werkzaam zou zijn in "*Palais du peuple*" (stuk 6 bij het verzoekschrift gevoegd), noch uit de plaats van Djibouti op de corruptieperceptieindex van 2020 (stuk 5 bij het verzoekschrift gevoegd), kan blijken dat verzoekers vader een undercoveragent was/is met banden met invloedrijke personen binnen het regime, laat staan dat dit zou aantonen dat verzoeker door zijn vader mishandeld werd en thans bij terugkeer naar Djibouti door zijn vader zal worden gedood. De screenshots van berichten (stuk 7 bij het verzoekschrift gevoegd) kunnen niet hardmaken door wie deze werden verstuurd en of ze niet geënceneerd zijn.

6. Het dermatologisch attest van 22 maart 2021 (stuk 4 bij het verzoekschrift gevoegd) vermeldt een litteken op het lichaam van verzoeker dat compatibel zou kunnen zijn met een brandwonde door een derde. In tegenstelling tot wat het verzoekschrift stelt, is stuk 4 bij het verzoekschrift geen medisch attest inzake verzoekers broer, maar nogmaals voornoemd attest van 22 maart 2021 inzake verzoeker.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van dit attest. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch of psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Hoewel het stuk het bestaan van bepaalde fysieke letsels kan aantonen, vormt dit neergelegd medische stuk geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt.

In het licht van het gehele dossier kan het bijgebracht dermatologische attest de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen, noch het bestaan van een risico op mishandeling bij terugkeer naar Djibouti aannemelijk maken.

7. De opmerkingen in het verzoekschrift aangaande verzoekers talenkennis en studie-inzet hebben geen betrekking op zijn vrees ten aanzien van Djibouti en zijn derhalve niet relevant.

8. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het nieuwe vluchtrelaas ten aanzien van Djibouti, de enkele stelling dat verweerder zich in de bestreden beslissing beperkt tot een standaardmotivering - wat geenszins kan worden gevolgd -, en het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten. De enkele stelling in het verzoekschrift dat verzoeker verschillende documenten neerlegde waarmee hij zijn verklaring "*geloofwaardig en minstens aannemelijk*" zou hebben gemaakt, doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing. De Raad neemt om dezelfde redenen als de commissaris-generaal de voorgelegde stukken niet in aanmerking als bewijs van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

12. Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). Verzoeker laat na in zijn verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze "*de artikels 2, sub e, 15, sub b van de Richtlijn 2004/83/CE*" geschonden zouden zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS